

Sagens Overgang til tredje Behandling fattes under Et under Forhandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig, var Behandlingen strax sluttet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg A Sp. 1831—32)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes inden førstkommende Mændag.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om en midlertidig Fastsættelse af forskellige Lønninger, Godtgjørelser m. m. til Sørens Underkorporaler og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2013—14).

Ordføreren: Det høje Thing vil erindre, at det ved 2den Behandling af Forslag til Lov om Gjennemførelse af det nye Møntsystem for adskillige Lønninger og Godtgjørelser ved Sørens blev vedtaget i denne Lov at forhøje Lønningerne og forskellige Tillæg og Godtgjørelser for de Menige og Underkorporalerne. Dette Forslag mødte Modstand fra den formelle Side betragtet fra den høitærede Krigsminister, idet han ikke mente, at dette var den rette Maade at gennemføre denne Sag paa, om hvilken for øvrigt Alle syntes at være enige. Ved Slutningen af 2den Behandling af det paagjældende Lovforslag fremkom der en Uttring fra den høitærede Krigsminister, som nærmere præciseredes af Marineministeren ved den senere Behandling af det tilsvarende Lovforslag for Marinens Vedkommende, og som gik ud paa, at de paagjældende Ministre vare beredte til at fremkomme med Forslag, som i Realiteten skulde opfylde de Ønsker, Folkethinget saaledes havde udtalt. Jeg, som var Ordfører for de Ændringsforslag, der vare stillede, og som ogsaa bleve vedtagne af Thinget, kunde ikke i Diebliffet svare paa den Hensigt, der desangående blev gjort til os som Ændringsforslagsstillere om at tage de paagjældende Forslag tilbage, og jeg skylder nu at udtale Grunden dertil. Det forekom mig nemlig at være noget vanskeligt at forstaa, hvorledes egentlig den Tante, som var udtalt af de høitærede Ministre, kunde tænkes

gjennemført, idet man ikke kunde opfatte Forholdet anderledes, end at man, naar man samtidig med, at man opfordrede os til at tage Ændringsforslagene tilbage, og altsaa ønskede Loven om Møntsystemets Gjennemførelse bragt videre, vilde komme med et andet Forslag, der indeholdt Realiteten af Ændringsforslagene, nemlig de paagjældende Lønningsforhøielser, vilde komme til at vedtage to Love, begge trædende i Kraft den 1ste Januar 1875 og håndlende om den samme Gjenstand, men indeholdende to Ting, der modsigede hinanden, idet Lønningerne i den ene Lov bleve fastsatte til et Beløb, medens Lønningerne i den anden Lov bleve fastsatte til et andet. Dette var Grunden, hvorfor jeg afholdt mig fra at udtale mig derom, da det ikke var mig klart, hvorledes de høitærede Ministre tænkte sig denne Sag gennemført, idet det overhovedet tillige maatte erkjendes, at det var de høitærede Ministre forbeholdt at udføre de af dem anstændte Forslag. Disse foreligge nu og paa en Maade, som jeg ikke kan andet end fuldstændig billige og i det Væsentlige anbefale til Thingets Vedtagelse, idet de Forslag, som nu ere forelagte, gaa ud paa i Realiteten at optage de væsentlige af de Forslag, som her i Thinget ved 2den Behandling bleve vedtagne, i Forbindelse med at de ligeledes have optaget det væsentlige af de Forslag, som Forslagsstillerne havde tilladt sig at stille under Forudsætning af, at de paagjældende, de foreliggende Lovforslag vilde komme til 3die Behandling. I Realiteten finder jeg altsaa, at det, der var Thingets Ønske, er fuldstændig opfyldt, og da de andre Lovforslag ere anmeldte til Tilbagetagelse, vil ogsaa den Indvending, der ellers vilde kunne reises derimod, falde bort. Med Hensyn til Affattelsen af Lovforslaget vil der ikke være Andet at sige, end at jeg billiger, at man finder det korrektet udtrykt at tale om Lønningernes Fastsættelse end, som af os foreslaaet, om deres Ansættelse; det er fuldstændig rigtigt, og i den Henseende kan jeg derfor give Forslaget min fulde Tilslutning. Der er kun et Punkt tilbage, som vil faae nogen Betydning, og det er nemlig, at dette Forslag, ligesom det paagjældende for Marineministeriets Vedkommende, begynder med at sige: Fra 1ste Januar til 31te Marts 1875 fastsættes „de Lønninger, som følger“, hvilket staar i Forbindelse med, at Titelen lyder: „Forslag til Lov om en midlertidig Fastsættelse af forskellige Lønninger“ osv. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at saavel den høitærede Krigsminister, som den høitærede Marineminister fra deres Side have brugt et saadant Udtryk, thi det er naturligt, at de fra deres Standpunkt gaa ud fra, at de vedkommende militære Lønningslove kunne udkomme inden 1ste April 1875, og idet de gaa ud fra denne Forudsætning, vil det være lige saa naturligt, at de have foreslaaet, at de her foreliggende Love kun skulle gjælde for de mellemliggende 3